

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 30. januar 2001

i sag T-215/00, SCEA La Conquete mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(»Annullationssøgsmaal — forordning (EF) nr. 338/2000 — registrering af en beskyttet oprindelsesbetegnelse — »Canard à foie gras du Sud-Ouest« — almengyldig retsakt — afvisning«)

(2001/C 118/109)

(Processprog: fransk)

I sag T-215/00, SCEA La Conquete, Morlaas (Frankrig), ved advokat med møderet for Conseil d'État og Cour de cassation, A. Lyon-Caen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat R. Weber, 3, rue de la Loge, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. L. Iglesias Buhigues og X. Lewis), angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1338/2000 af 26. juni 2000 om tilføjelse til bilaget til forordning (EF) nr. 2400/96 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 154, s. 5), i det omfang den vedrører registrering af betegnelsen »canard à foie gras du Sud-Ouest« som beskyttet geografisk betegnelse, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J. D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 30. januar 2001 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) SCEA La Conquete bærer sine egne og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 4.11.2000.

Sag anlagt den 6. februar 2001 af Carlos Puente Martín mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-29/01)

(2001/C 118/110)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. februar 2001 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carlos Puente Martín, Madrid, ved advokat Oscar González Correás.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse af 8. november 2000 (ref. 2974) annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren som fastsat i vedtægtens artikel 71 har krav på bosættelsespenge i forbindelse med tiltrædelse i henhold til artikel 5, stk. 1, i bilag VII til vedtægten og på bosættelsespenge efter fratræden i henhold til artikel 6, stk. 1, i bilag VII til vedtægten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmaalsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tidligere tjenestemand ved Kommissionen og anfægter ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på bosættelsespenge i forbindelse med tiltrædelse af tjenesten i Belgien, idet sagsøgeren genindtrådte i tjenesten, efter at erklæringen om hans vedvarende invaliditet var blevet tilbagekaldt, og om afslag på bosættelsespenge i forbindelse med fratræden af tjenesten i Spanien efter, at han definitivt var fratruddet tjenesten. Sagsøgeren har gjort gældende, at han har krav på disse beløb i overensstemmelse med, hvad der er bestemt i artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, første afsnit, og artikel 7, stk. 1, litra a) og b), i bilag VII til vedtægten.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren anført, at

- en invaliditetserklæring er en regelbunden og ikke en frivillig disposition, som udspringer af en objektiv tilstand
- ifølge fast retspraksis har en fastansat tjenestemand krav på de pågældende bosættelsespenge, selv når han ikke har skiftet bopæl

— under alle omstændigheder er der, siden den første invaliditetserklæring den 1. december 1995, og indtil sagsøgerens genindtræden i tjenesten den 16. juni 1999, gået treethalvt år, hvilket er et tilstrækkeligt langt tidsrum til, at hans bolig i Belgien har skullet vedlige- og opretholdes for at være beboelig, når han vendte tilbage til Belgien. I øvrigt har sagsøgeren afholdt betydelige udgifter forud for sin forflyttelse til Belgien.

— artikel 3, stk. 2, 3, 5 og 8, i antidumpinggrundforordningen, idet det har fastslået, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade,

— artikel 3, stk. 6, i antidumpinggrundforordningen, idet det har fastslået, at import fra de pågældende lande forvoldte EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, og

— artikel 20, stk. 4 og 5, samt artikel 6, stk. 9, i antidumpinggrundforordningen, EF-traktatens artikel 253, såvel som sagsøgerens ret til kontradiktion.

(¹) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

Sag anlagt den 16. februar 2001 af Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-35/01)

(2001/C 118/111)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. februar 2001 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd. ved advokat Paul Waer, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2605/2000 af 27. november 2000 annulleres for så vidt som Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd. herved pålægges en antidumpingtold.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i den foreliggende sag er et kinesisk selskab, der fremstiller højteknologiske produkter. Selskabet gør gældende, at Rådet ved at pålægge en antidumpingtold på import af visse elektroniske vægte, som sagsøgeren fremstiller og eksporterer, har overtrådt flere bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (¹) (antidumpinggrundforordningen). Det gøres gældende, at Rådet har overtrådt:

— artikel 2, stk. 7, litra c), i antidumpinggrundforordningen, idet det har afvist, at sagsøgeren er hjemmehørende i et land med markedsøkonomi,

Sag anlagt den 19. februar 2001 af Glaverbel mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-36/01)

(2001/C 118/112)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. februar 2001 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Glaverbel, Belgien, ved Susanne Möbus, advokatfirmaet Müller-Boré & Partner, München (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelsen af 30. november 2000 (sag R 0137/2000-1) fra Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede varemærke:

Et design anbragt på varernes overflade i overensstemmelse med artikel 63, stk. 1, i forordningen om EF-varemærker (sag R 0137/2000-1).

Vare eller tjenesteydelse:

Klasserne 11, 19 og 21.

Den for Appellkammeret anførte afgørelse:

Undersøgerens afslag på registrering.